

Oucmanický zpravodaj

červenec 2015

č. 9

MASOPUST
MASOPUST

OBSAH

ÚVODNÍK	*2*
Z ČINNOSTI ZASTUPITELSTVA OBCE	*4*
VÝSLEDKY DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ K PROGRAMU ROZVOJE OBCE	*6*
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	*7*
PÁTÝ ROČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉHO DNE ŘEMESEL	*8*
Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ	*10*
AKTIVITY MLADÝCH HASIČŮ	*12*
VYBRANÉ AKTIVITY SENIORSKÉHO KLUBU	*13*
SPOLEK LIDOVÝCH TRADIC V OUCMANICÍCH	*14*
VÝLET DO MEDŽUGORJE	*15*
PŘÍPRAVA MASOPUSTU, ANEB JAK TO VIDĚL MASOPUST	*17*
LAMATEX V OUCMANICÍCH	*19*
OUCMANICE PŘED PADESÁTI LETY	*21*
OBECNÍ HOSPODA V NOVÉM	*23*
ČARODĚJNICE V PODÁNÍ OUCMANSKÉ MLÁDEŽE	*24*
OBLÍBENÝ ROUNDUP NA ČERNÉ LISTINĚ	*25*
ZÁVĚREČNÝ SEMINÁŘ UNIVERSITY TŘETÍHO VĚKU V DOBRUŠCE	*27*
CESTA NA NEJVYŠŠÍ KOPEC ORLICKO-ÚSTECKA	*29*
OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ	*32*

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané,
čas utíká jako voda, je za námi polovina roku 2015, většina dětí si užívá prázdniny a společně nabíráme síly při zasloužených dovolených. Pokud zdraví slouží a nemusíme prověřovat úroveň služeb našeho zdravotnictví, pokud se nenecháme provokovat hrátkami a politikařením našich zástupců ve vrcholné politice, pokud dokážeme odolat útokům našich médií s neuvěřitelnými kauzami trestní a hospodářské kriminality, pokud se nestaneme obětí intenzivní reklamy obchodníků, tak můžeme vnímat a užívat krásu života. Budete se mnou asi souhlasit, že jsme v Oucmanicích společně prožili další hezký půlrok.

Je to tak dobře, ale nikdy bychom neměli zapomínat, že to není samozřejmostí. Málo je již pamětníků, kteří zažili hrůzy války, kteří vědí, co znamenal fašismus, ubývá těch, kteří zažili praxi nastupujícího komunismu v padesátých letech minulého století. Naše poučení z historie by mělo být mementem. Proto je správné připomínat si Ležáky, Lidice, německé i sovětské koncentrační tábory, miliony padlých lidí ve druhé světové válce. Hledat poučení bychom měli i v dávnější historii našich národů. Jen tak dokážeme pochopit vznikající současné problémy a hlavně v poučení bychom našli i východiska a řešení nově vnikajících globálních problémů.

Poslední dobou si začínáme uvědomovat, že problematika míru a války nepatří k pojmům, které se nás dotýkaly dříve a že pro uchování míru budeme muset něco dělat a asi i obětovat. Válečný stav na Ukrajině se nedaří ukončit a je vážné nebezpečí, že se může rozrůst v celosvětový konflikt. Ještě větší nebezpečí hrozí z náboženské, politické a hospodářské krize v některých, především arabských státech. Statisíce běženců hledají útočiště v evropských zemích, na což nejsme připraveni. Problémy nemají jednoduchá řešení a nelze připustit radikální zjednodušená východiska typu „oplotíme republiku“. Připomínám aktuálnost nejznámějšího citátu jednoho z největších Čechů naší historie Jana Amose Komenského: „Všichni na jednom jevišti velikého světa stojíme a cokoliv se tu koná, všech se týče.“

V Oucmanicích se snažíme připomínat historii. Osobnosti českého národa nám přibližují každoročně významní umělci Alfréd Strejček a Štěpán Rak, pravidelně se konají besedy nad kronikou obce, v tomto zpravodaji vždy vzpomínáme událostí před padesáti lety, na státní svátky se snažíme připravit zajímavý program a připomenout jejich význam.

Nejvýznamnější společensko - kulturní událostí roku je v obci Cyrilometodějský den řemesel.
Při jeho konání připomínáme význam dvou křesťanských, dnes státních, svátků 5. července Cyrila a Metoděje a 6. července Jana Husa. Přestože v obci je málo věřících, uvědomujeme si význam křesťanství pro naše národy žijící v české a moravské kotlině. Bylo vždy nositelem kultury, vzdělání a potenciálem rozvoje životní úrovně. To špatné, co sebou křesťanství neslo, nebylo v idejích, ale v lidech, kteří je zneužili. Velmi poučné bylo nedávné přiblížení života a díla Mistra Jana Husa ve sdělovacích prostředcích, při příležitosti vzpomínky 600 let od jeho upálení.

Neměli bychom soudit lidi podle toho, čemu věří, ale podle toho jací jsou, jak se chovají, kolik jsou ochotni obětovat pro druhé, jakou mají rodinu, děti a přátele. Nesuďme je podle slov, ale podle činů. Vážme si slušných lidí, kteří nevidí hodnoty jen přes peníze.

Nic není samozřejmostí, ani to jak se dnes máme, a jak se budeme v Oucmanicích mít. Vše bude záležet na občanech, jakým způsobem budou ochotni přispět ve prospěch společného života.

Petr Marek, předseda redakční rady

Z ČINNOSTI ZASTUPITELSTVA OBCE

Po mírném zimním období pokračovala výstavba třech staveb zadaných jako jedna zakázka v souladu se zákonem o veřejných zakázkách – stavba obecního skladu, stavba parkoviště u hospody a stavba chodníku mezi čp. 25 a čp. 16. Všechny tři stavby jsou dokončené a čekají na kolaudaci. Při realizaci staveb vznikly vícepráce – výměna narušené kanalizace pod nově budovaným chodníkem, terénní úpravy za parkovištěm, oprava střechy nad příslušenstvím hospody a oprava vnějšího vzhledu zdiva staré budovy hospody. Celkový náklad na realizaci staveb, včetně víceprací činil 2 821 000 Kč.

Zastupitelstvo se intenzivně zabývá možnostmi, jak zlepšit kvalitu odpadních vod. V současné době prověřujeme možnost vybudování biologických rybníčků k dočišťování odpadních vod vypouštěných z domácností. Základním předpokladem úspěšného fungování systému je dobré čištění odpadních vod v jednotlivých domácnostech. To znamená čištění v septicích nebo v domovních čistírnách a správná funkčnost těchto zařízení. Zastupitelé navštívili vybudované biologické rybníčky v obci Hřibiny-Ledská na Rychnovsku. Jejich provedení a funkčnost se nám moc líbila. K našemu překvapení rybníčky byly čisté a prosté zápachu. Byla zadána studie realizace obdobného systému pro potřeby Oucmanic.

Obecní hospoda je důležitým kulturně společenským objektem obce. Provoz hospody obec pronajímala paní Kristýně Borové, která nájem k 30. 4. 2015 ukončila. Zastupitelstvo intenzivně shánělo nového provozovatele. Od 1. května se podařilo uzavřít novou smlouvu s paní Monikou Padrtkovou ze Sudslavi. Obec snížila nájem na minimum a vytvořila dobré podmínky k provozování. Protože úspěšnost podnikání nezávisí jenom na schopnostech a šikovnosti nájemce, ale především na návštěvnosti, vyzýváme spoluobčany, aby svou účastí přispěli k další existenci tohoto pěkného zařízení v obci. Paní Monice Padrtkové přejeme, aby se ji u nás dařilo, a tím hospoda mohla dobře plnit svoje poslání.

Oucmanice jsou spolu s dalšími 27 obcemi součástí Mikroregionu Vysokomýtsko. Prostřednictvím tohoto uskupení proudí do obcí dotace na opravy drobných památných míst. V případě naší obce se v minulosti jednalo

o příspěvek na památník v poli u cesty do Svatého Jiří, na opravu kapličky a křížku na návsi a v letošním roce obdržíme příspěvek na opravu památníku obětem první světové války. Mikroregion je u veřejnosti znám organizováním „Sanitárního dne mikroregionu" a plesem mikroregionu. V současné době obce hledají další body, které by zvýšily spolupráci mezi obcemi a daly fungování mikroregionu hlubší smysl existence.

Za výrazného přispění naší obce vznikl před lety nadační fond Orlickoústecké nemocnice „S námi je tu lépe", do kterého každý rok přispíváme částkou 20 Kč na obyvatele. Jedná se o symboliku naší spoluodpovědnosti za kvalitu poskytované zdravotní péče, a tak pokud se dostanete do situace, že musíte nemocnici v Ústí nad Orlicí využít, můžete mít dobrý pocit, že patříte k těm, kteří ji podporují.

Cyrilometodějský den řemesel, konaný 5. července 2015, byl připravován společně se všemi spolky fungujícími v naší obci. Stal se nejvýznamnější kulturně společenskou událostí roku a blíže bude zhodnocen v samostatném článku zpravodaje.

Významnou aktivitou zastupitelstva v prvním pololetí letošního roku byla příprava nového programu rozvoje obce, který by měl nahradit dosavadní dokumenty a doplnit územní plán obce. V první etapě zastupitelé zpracovali charakteristiku obce, dokument popisující naší obec v několika oblastech. Tato charakteristika se dostala do každé domácnosti spolu s dotazníkem. V dotazníku jsme se ptali na řadu otázek, které směřovaly ke zjištění kladů a záporů našeho žití v obci. Současně s dotazníkem pro obyvatele byl doručen obdobný dotazník podnikatelům a spolkům v obci. Zpracováním vrácených dotazníků vznikl vystihující dokument s klady a zápory obce jako východisko k dalšímu zpracovávání dokumentu. Jeho stručné vyhodnocení je uvedeno dále.

Ať se nám společně v Oucmanicích daří
přeje jménem zastupitelstva obce

Josef Pavlíček, starosta

Výsledky dotazníkového šetření k programu rozvoje obce

Dotazníky byly doručeny 178 občanům starším patnácti let přihlášeným k trvalému pobytu a všem podnikatelům a spolkům v obci. Vyplněný dotazník odevzdalo 58 respondentů, tj. 32 % oslovených obyvatel. Komplexní výsledky byly zveřejněny na veřejném zasedání zastupitelstva obce a dále uvedu jen nejzajímavější závěry.

Na otázky:
Jak se vám v obci žije?, odpovědělo 98 % velmi a spíše dobře.
Co se vám nejvíce líbí?, odpovědělo 70 % klidný život a 53 % vzhled obce.
Co se vám nelíbí?, odpovědělo 50 % nevyhovující veřejnou dopravu a 41 % nezájem lidí.
Jaké jsou mezilidské vztahy?, odpovědělo 67 % docela dobré, 15 % ne moc dobré.
Je dostatek příležitostí ke společenským kontaktům? 88 % ano.
Sledujete informace na webových stránkách obce? 53 % občas (jedenkrát za měsíc).
Jste ochotni udělat něco pro rozvoj obce? 77 % ano.
Měla by se obec dál rozvíjet? 43 % růst na cca 250 obyvatel.
Kam by měla obec investovat? Rekonstrukce místních komunikací, veřejná zeleň, bytová výstavba.

Veškeré připomínky občanů, spolků i podnikatelů byly zahrnuty do přehledů kladů a záporů v obci, ze kterých by se mělo vycházet při dalším zpracování nového programu rozvoje.
Klady v obci:
Vodovod a zásobování pitnou vodou, rekonstruovaná rozvodná síť elektrické energie, plynofikace, fungující kanalizace, malé povodňové riziko, fungující prodejna, fungující kulturní zařízení (hospoda se sálem), pěkné životní prostředí, podpora výstavby rodinných domků, malá intenzita dopravy, bohatá spolková a kulturní činnost, významný počet podnikatelů a firem na počet obyvatelstva, dobrá komunikace s firmami a podnikateli, zemědělská půda je obhospodařována jedním dobrým subjektem, informační systém v obci prostřednictvím rozhlasu do každé domácnosti, blízkost hlavní železniční trati, sportovní areál, nízká kriminalita v obci a v neposlední řadě stabilizované obecní zastupitelstvo.

Zápory v obci:
Kvalita vypouštěných odpadních vod neodpovídá u řady domácností požadavkům současných předpisů, určité znečištění ovzduší lokálními topidly a provozem kravína ZOD Záší, nízká kvalita místních i veřejných komunikací, vysoké stáří vodovodního řádu a kanalizace, nezajišťování oprav komunikací v extravilánu obce, v obci není organizován žádný sport s výjimkou hasičského, špatná dostupnost autobusovou přepravou, malá zájem o rodiny s malými dětmi, potřeba rekonstrukce osvětlení obce, nejsou inženýrské sítě pro rozvoj podnikání, není dořešena držba zemědělských pozemků z pohledu přístupu, protierozních opatření a krajinotvorby a pomalý internet.

Josef Pavlíček, starosta

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní výročí v 1. pololetí 2015 oslavili:
50 let Eliška Tomková, Josef Pavlíček
60 let Ivana Kaňková
70 let Věra Krčmářová
Všem oslavencům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životního optimismu.

Narození dětí
Marie Vaškorová 10. 5. 2015
Marušce i rodičům gratulujeme a přejeme hodně štěstí.

Úmrtí
Nikdo nezemřel. Dávejte na sebe pozor!

PÁTÝ ROČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉHO DNE ŘEMESEL

Již tradičním se stalo pořádání dne řemesel 5. července o svátku Cyrila a Metoděje. Zastupitelstvo obce společně se všemi spolky v obci věnovalo přípravě této akce maximální pozornost. Proti loňskému roku se rozšířil počet účastníků. Viděli jsme opět řezbářskou show motorovou pilou mistra Pecháčka z Hanušovic a světlo světa spatřil nový hastrman, který bude hlídat náš rybník, zajímavou práci odvedli mistři kameníci Pepa Čermák, Marek Brožek a Eliáš Dolejší, jejichž díla doplní současnou výzdobu obce. Malé podkovičky umožnil již tradičně vyrobit dětem mistr Pospíšil, dále jsme si mohli vyzkoušet umění hrnčířské, krajkářské, zdobení perníku, pletení z proutí, výrobu svíček a šperků, filcování vlny a další řemesla.

Zajímavým doprovodným programem byla lukostřelba a práce sokolníků. Milovníky techniky potěšila možnost zhlédnutí motocyklových a automobilních veteránů, zvláště, když jednu takovou dílnu, kde se obnovuje jejich krása, máme v Oucmanicích.

Vysokou úroveň měla, jako vždy, hudební kulisa vytvořená koncertním vystoupením dechové hudby Řetůvanka, tentokrát doplněná hezkými vstupy Hubertových trubačů z Podorlicka. Večer pro poslech i k tanci hrála hudeb-

ní skupina Vávra z Pardubic. O spokojenost všech zúčastněných se starala Oucmanická mládež s bohatou nabídkou občerstvení. Jediné, co nám tentokrát přálo až příliš, bylo horké počasí, teploty nad 35 °C měly vliv na nižší návštěvnost oproti loňskému roku.

Upřímné poděkování patří všem, kteří se aktivně podíleli na přípravě a vlastní realizaci akce.

Za finanční podporu je třeba poděkovat všem sponzorům, spřáteleným firmám i podnikatelům v Oucmanicích. Patří mezi ně ZOD Záluží, Choceňská mlékárna, Mach drůbež, a. s. Litomyšl, Oseva UNI Choceň a. s., C.I.E.B. s. r. o. Brandýs nad Orlicí, Ekola a. s. České Libchavy, VaK Jablonné nad Orlicí, Dušan Zítka Stavby DZ s. r. o., Petr Mikulecký - Nakládání s odpady, LAMATEX s. r. o., Martin Transport s. r. o., Hotel Nosál Praha, Ladislav Syrový Sváření, voda, plyn, Patrik Škop Čištění interiérů, pneuservis, Marcel Veselý Rizikové kácení a ošetřování stromů, Stanislav Vacek Zábavná zahrada, Eva Olivová a Jana Motlová Prodej vánočních stromků, Hana Truncová Hospoda Sudislav, Monika Padrtková Hospoda Oucmanice, Jaroslav Škop Truhlářství, Josef Čermák Zámečnické práce, MUDr. Věra Rybová Třezalka a Ekocentrum Paleta.

Petr Marek

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

První velkou akcí v novém roce je už tradičně Hasičský ples. Letos se konal 23. ledna. Přítomné přivítal starosta sboru a připomenul, že první Hasičský ples se konal již 10. ledna 1928. O hudbu se postaral Pavel Urban z Chocně. Na pozvání nás i letos navštívili hasiči z Ocmanic. Zábava byla dobrá a poslední hosté odcházeli domů po páté hodině ranní.
Protože zimní měsíce patří plesům, bálům a karnevalům, i další zimní akcí se stal ples - tentokrát Pyžamový. Konal se 20. února a zúčastnilo se ho 54 platících osob. O hudbu se postaral a k dobré náladě přispěl Jaroslav Brejl, který pouštěl hudbu opět až do pěti hodin ranních, a tak se všichni tancechtiví měli možnost dostatečně pobavit.

Dětský karneval

Jako každoročně nemůžeme zapomenout ani na zábavu pro děti. Tak se dne 14. března konal Dětský karneval, který doplnilo vystoupení Hrošíků z Brandýsa nad Orlicí. Sál byl jako každoročně plný dětí ze širokého okolí. Musíme také poděkovat všem maminkám a babičkám, které byly tak hodné, že na karneval napekly cukroví.
Hasiči však nežijí jen tancem. A tak se Oucmanské družstvo stolních tenistů ve složení Jiří Dostál, Jan Suchánek, Martin Frňka, Rostislav Vaškor, Luboš Bäuchel a Pavel Tobiška, zúčastnilo turnaje o Putovní pohár ptáka Jířováka, kde obsadili 3. místo.

Na jaře se snažíme, aby vše okolo nás bylo hezčí a čistější. A proto se 18. dubna za chladného počasí konala jarní brigáda, které se zúčastnilo 10 osob, rozdělených do tří skupin. Skupina ve složení Josef Pavlíček, Milan Vincenc, Zbyšek Houdek a Josef Hlávka pracovala za Obecní hospodou. Skupina ve složení Jiří Dostál, Jaroslav Doležal ml. a Leoš Minář provedla úklid okolo čekárny a před Obecní hospodou. Obě skupiny potom společně provedly úklid okolo Hasičské zbrojnice. Mladí hasiči Jakub a Jiří Krškovi pod dozorem Ivety Krškové uklízeli okolo hřiště.

Soutěž v požárním sportu žen

6. června se konalo 1. kolo soutěže v požárním sportu, které uspořádal u příležitosti oslav 140. výročí od založení SDH Svatý Jiří. Soutěž se konala za krásného letního počasí a sbor reprezentovalo družstvo žen ve složení Jana, Veronika a Nikola Minářovi, Barbora Olivová, Hana Dostálová, Jarmila Hubálková a Michaela Doležalová a družstvo mužů ve složení David Houdek, Jaroslav Doleček, Milan Moravec, Radek Částek, Jan Džbánek, Aleš Jirásek, Jakub Krška a Petr Oliva. Jako rozhodčí Jiří Dostál a Leoš Minář jako velitel soutěže. Družstvo žen skončilo na druhém a družstvo mužů na třetím místě.

7. června se uskutečnil, ve spolupráci s pronajímatelkou Obecní hospody paní Monikou Padrtkovou, Dětský den. Začátek Dětského dne byl od 14 hod. na dvorku Obecní hospody, kde proběhly i soutěže. Počasí bylo krásné, možná až moc teplo, ale i přesto se do soutěží zapojilo celkem 17 dětí, které si svůj den snažily opravdu užít. Nakonec byly všechny děti odměněny.

Ivana Michalcová, jednatelka SDH

AKTIVITY MLADÝCH HASIČŮ

Tři králové 2015

První akcí v novém roce byla Tříkrálová sbírka, kterou jsme uskutečnili v sobotu 10. 1. 2015 ve složení Jiří Suchánek, Tereza Pötterová a Jiří Krška. Vybrali jsme pěkných 5 300 Kč a děkujeme všem, kteří přispěli na dobrou věc. Potom už jsme se každých čtrnáct dní scházeli na obecním úřadě, hráli různé společenské hry a připravovali se na letní sezonu.

3. 4. 2015 jsme měli závěrečné přezkoušení k získání odznaků odborností a specializací, které každoročně musí děti splnit. Zkoušky úspěšně splnily Aneta a Tereza Pötterovy, Dominik a Nikola Sedlákovi a Daniel Michalec.

V sobotu 18. 4. 2015 jsme se zapojili do úklidu obce, uklidili jsme hřiště, okolí hasičské boudy a se starostou sboru jsme provedli kontrolu hydrantů.

Od začátku května jsme začali shánět dohromady děti, protože přes zimu jich moc nechodí a musí nás být minimálně devět, aby se mohlo jet na soutěž. Trénovali jsme na hřišti a byli jsme trénovat i ve Svatém Jiří, když už měli postavenou dráhu.

Okresní kolo hry Plamen se konalo 29. - 30. 5. 2015 v obci Mladkov, kde už to dobře známe. Odjížděli jsme v pátek dopoledne od hasičské zbrojnice za krásného počasí. Po příjezdu jsme postavili stany, tentokrát dva, protože jsme se rozhodli, že v nich přespíme a připravili se na soutěž. Dostali jsme startovní číslo 15 a doufali, že nám přinese štěstí. Měli jsme pár malých dětí, které s námi byli úplně poprvé. Štafeta CTIF a první pokus v požárním útoku nám vyšly pěkně a tak jsme se těšili na sobotu. Po propršené noci ráno svítilo sluníčko a všechno rychle osychalo. Dařilo se nám až do štafety dvojic, v té jsme nasbírali spoustu trestných bodů. Po diskvalifikaci na podzimním kole jsme v moc dobrý výsledek doufat nemohli, ale byla to škoda. Skončili jsme na 26. místě ze 37. družstev.

Děkujeme všem kteří nám nějak pomáhali.

Jiří Krška, vedoucí mládeže

VYBRANÉ AKTIVITY SENIORSKÉHO KLUBU

Zajímavou besedu nad obecní kronikou vedl místní kronikář Jiří Oliva. Připomněl především význam založení kroniky prvním kronikářem Františkem Pavlíčkem v roce 1914.

V únoru jsme s odborníky, zahradníky bratry Mannovými z Chocně - Dvořiska, besedovali o problematice jarního řezu ovocných stromů a pěstování zeleniny. Zahrádkáři si postěžovali, jak je v dnešní době velice těžké vypěstovat cokoliv bez použití chemie proti chorobám a škůdcům.

Při příležitost svátku MDŽ k nám zavítal dívčí pěvecký kroužek z Brandýsa nad Orlicí pod vedením pana Antonína Slámy. Děti nám předvedly zpívané operetky Jaroslava Uhlíře a Zdeňka Svěráka. Všem se představení líbilo.

Tradičně velkou a nezapomenutelnou událostí bylo vystoupení mistra Alfreda Strejčka, tentokrát se známou herečkou a zpěvačkou Jitkou Molavcovou. Plný sál pozorně sledoval dojemné vystoupení s názvem Láska v proměnách času. Závěrečná beseda přiblížila nejenom aktuální téma, ale především velké osobnosti umělců. Všichni účastníci nešetřili chválou, těšíce se na další setkání.

V dubnu se nás několik podílelo na úklidu vesnice a přispěli jsme k hezkému prostředí u Obecního úřadu a prodejny. Předsedkyně Seniorského klubu Alena Michalcová společně s Petrem Markem se zúčastnili besedy v brandýském klubu seniorů a dohodli možnosti vzájemné spolupráce. Především je možno účastnit se pravidelných výletů pořádaných brandýským SK.

Na místo plánovaného turistického výletu jsme v květnu uskutečnili exkurzi do Choceňské mlékárny a přádelny Filogroup a. s. v Chocni. Těmto firmám šéfují oucmaňáci Pavel Marek a Ladislav Krčmář, kteří nás osobně seznámili s provozy a současnými problémy svých odvětví. Exkurze se nám velice líbila

Alfréd Strejček a Jitka Molavcová

Beseda nad kronikou

a měli jsme radost, že dvěma úspěšným choceňským firmám ředitelují naši rodáci. Ať se daří.
Významné životní výročí oslavila v květnu paní Věra Krčmářová a tak jsme se přiřadili ke gratulantům s přáním hodně zdraví.
Týden po pouti jsme zorganizovali nedělní zpívání s harmonikou a řadou dalších hudebních nástrojů. Nenáročná akce na sále Obecní hospody se vydařila, škoda, že nepřišlo posedět a pobavit se více sousedů.
Děkujeme za pomoc a účast na našich akcích a přejeme všem příjemnou druhou polovinu letošního roku.

Alena Michalcová, předsedkyně SK

SPOLEK LIDOVÝCH TRADIC V OUCMANICÍCH

Myšlenka obnovit tradici Masopustu, masopustního průvodu, zakončeného vepřovými hody na oucmanické královské tvrzi se proměnila v nádhernou akci. Mnoho sousedů bylo ochotno jít s kůží na trh a pro legraci něco udělat. Pan starosta obce šel příkladem a velký proslov k lidu svému připravil, aby vládu Masopustu a jeho průvodu pro tento den předal. Rej masek byl vlídně přijat a pohoštěn ve většině usedlostí, což potvrzuje, že přece jenom máme k sobě v Oucmanicích stále ještě blízko. Příjemné bylo setkání s králem a jeho družinou na Valcmanické tvrzi, kde řezník Krkovička připravil báječné vepřové hody. Zásluhou několika sponzorů a finančních příspěvků navštívených rodin nebyl Masopust prodělkový. Velmi zajímavé jsou pořízené dokumenty - DVD, fotokniha a soubory fotografií, které spoluobčanům za symbolickou cenu nabízíme.
Na vyhodnocení akce se přítomní domluvili, že pro velký úspěch se Masopust bude opakovat v příštím roce. Organizace se ujme nově vzniklý Spolek lidových tradic, který uváží možnosti obnovení některých dalších oucmanických činností jako např. ochotnického divadla a nebo stavění májů. Bude záležet na ochotě a počtu členů. Těšíme se, že se zapojí i Ti, kteří z různých důvodů zatím nemohli.
Ať žijí tradice v Oucmanicích!

Petr Marek - zakládající člen spolku

VÝLET DO MEDŽUGORJE

Na známé poutní místo v Bosně-Hercegovině jsme vyrazili na konci března, abychom už měli trochu dovolenkové počasí a ještě nebyla Medžogorje přeplněna poutníky. V Medžugorji se 24. 6. 1981 měla zjevit 6 dětem Panna Maria a od té doby se jim zjevuje dále. Církev zatím toto zjevení ani nepotvrdila ani nevyvrátila.

Medžugorje je od Oucmanic vzdálena asi 1 100 kilometrů, ale jen 20 kilometrů za vnější hranicí Evropské unie, a proto je to i častý cíl výletů z oblíbeného Chorvatska. Špatné počasí jsme si vybrali cestou, kdy polovinu cesty pršelo, a Medžugorje nás již přivítala krásným slunečným polednem. Ubytovali jsme se a rozhodli se, že na výstup na horu Križevac, na jejímž vrcholu je veliký bílý kříž dobře viditelný i z městečka. Během výstupu na horu se nemá mluvit, abychom nerozptylovali myšlenky a měli bychom odříkávat modlitby a nebo mantry, to už záleží na každém z nás. Cesta je kamenitá a jsou i poutníci, kteří ji absolvují bosi. Nahoru vede křížová cesta tvořená bronzovými reliéfy na jednotlivých zastaveních. Výstup nám trval asi hodinu, ale úžasný pocit na vrcholu nám na námahu nechal zapomenout. Krásný výhled do kraje, na hory i na městečko, umocněný slunečným počasím, se nám vryl do paměti. Z Križevacu byl dobře vidět i kopec Podbrdo, cože je místo zjevení Panny Marie. Tento kopec je o dost nižší než Križevac, takže jsme věděli, že nás druhý den čeká méně náročný výstup.

Vodopády Kravica

I na kopec Podbrdo vede křížová cesta a i při tomto výstupu mají poutníci rozjímat, nemluvit, modlit se a dodržovat od sebe odstup. Na vlastním místě zjevení je mramorová socha Panny Marie.
Poutníci, kteří ani tento méně náročný výstup nezvládnou se mohou pomodlit u mramorové sochy Panny Marie, která je umístěna na náměstí před kostelem sv. Apoštola Jakuba. Vzadu za kostelem je veliký amfiteátr, kde jsou slouženy mše během léta, kdy je městečko plné poutníků. Za amfiteátrem směrem k hoře Križevac je park s křížovými cestami a je tam i bronzová socha Ježíše, kterému pod pravým kolenem vyvěrá voda.
Celé městečko je plné stánků a malých obchůdků se suvenýry místně specifického charakteru jako jsou růžence, sošky Panny Marie, Ježíše Krista a dalších svatých, kříže a další předměty s náboženskou tématikou. Velmi pozitivně hodnotím, že většina těchto suvenýrů vzniká buď přímo v Medžugorji a nebo v blízkém okolí, takže i tyto věci nesou část magie místa, kde vznikly.
Nedaleko Medžugorje jsou vodopády Kravica na řece Trebižat. Cestou zpět jsme si tam udělali zastávku. A bylo to krásné zakončení naší cesty. Žádní turisté v tento čas vodopády nenavštěvovali a díky jarnímu tání byla hladina řeky vysoko, takže vodopády byly plné vody a vytvářely úžasnou atmosféru, kdy si člověk uvědomí sílu přírody. I tyto vodopády mohou být cílem výletu z Chorvatska. Stojí za viděnou.
Pokud by někdo rád Bosnu-Hercegovinu navštívil, tak je potřeby mít mezinárodní řidičský průkaz, pokud pojedete autem. Měnou je konvertibilní marka, ale bez problémů jde platit eurem a chorvatskými kunami.
Záleží na každém, jaký zážitek si z těchto míst odnese i co ho na tato poutní místa zavedlo. Energie, která na těchto místech je, je většinou umocněna i energií poutníků, které sem něco přivedlo. Každému z nás tato cesta něco dala a někteří se do Medžugorje ještě vrátí.

Poutníci na Križevacu

Milena Čermáková - Dámský klub

PŘÍPRAVA MASOPUSTU, ANEB JAK TO VIDĚL MASOPUST

Masopust. Kruci, to jsem vlastně organizačně přislíbil Čendovi (fotograf a voják Karpíšek) ve slabé chvíli na nějaké akci, problesklo mi! On na to nezapomněl…? Já ano. Takže když za mnou po novém roce přišel táta s Čendou, že je čas začít s organizací, došlo mi, do čeho jsem se navezl.

Masopust. Víme, co znamená vůbec Masopust? První co mi proběhlo hlavou, když jsem doma zasedl ke stolu a začal o daném slibu přemýšlet. Přeci jenom spadám do generace, která Masopust zažila, ale moc nevnímala. A co teprve ta mladší generace? No nic, od čeho máme internet a Wikipedii.

Tak co tam píšou?

Masopust (Vostatke, Fašank, Voračky, Voráčí, Končiny, či karneval) je třídenní svátek, jakož i slavnostní období mezi Vánocemi a Postní dobou. Zatímco jeho počátek, který nastává po svátku Tří králů (6. ledna), má pevné datum, tak jeho konec je závislý na datu Velikonoc a končí tak v rozmezí od poloviny února do počátku března. Masopust vychází především z římského náboženství, které s předjařím spojovalo vegetační a plodnostní božstva jako je Bakchus.

Masopust představoval období hodování a veselí mezi dvěma postními dobami. Během něj probíhaly taneční zábavy, zabijačky a také svatby. Vrcholí posledním čtvrtkem tohoto období, zvaným Tučný čtvrtek, spojeným se zabijačkou a hostinou. Poslední tři dny, tedy masopustní neděle, pondělí a úterý jsou zvány končiny, ostatky, fašank či přímo masopust, se konají různé rituální úkony, průvod masek, scénické výstupy a končí taneční zábavou.

No nazdar. Tohle sami nezvládneme, je potřeba k tomu přesvědčit i další dobrovolníky. První schůzka v hospodě ukázala, že dobrovolníci budou, takže je potřeba stanovit termín a role v průvodu. Vzhledem k tomu, že jsme chtěli průvod zakončit zabíjačkovou hostinou na Paletě, termín musel být posunut o jeden týden později, než by se dle oficiálních pravidel měl konat – alespoň je více času na přípravu. Takže termín 28. 2. 2015 odsouhlasen. Teď postavy. Bylo potřeba určit hlavní postavy průvodu – Masopust (neboli Střapatý), Slaměný, Žid, Medvědář s medvědem a kůň. Že by byla o masky rvačka, to se říct nedá, došlo tedy k přidělování. Slaměný – Jirka Oliva, Žid – Zbyšek Houdek, Medvědář – Míla Čermáková, Medvěd – Zdenek Veselý, Masopust – já, ale koně nechtěl nikdo, hold letos nebude. Postupně se přidávaly další masky – doktor, čarodějnice, cikánka, vodník, čert, zbrojnoši, hasič...

Uf.. docela jsem si oddechl, že v tom nebudeme sami. Rozešli jsme se s tím, že každý má za úkol si sehnat masku sám, kromě kůže z medvěda – originál nebyl, tak Jirka Oliva přislíbil zakoupení masky.
Domů jsem došel se spousty úkolů, hlavní ale byl - maska Masopusta. Jak na to? Manželka Markéta na mě koukala jako na blázna, když jsem řekl, že na staré mlékárenské hadry přišijeme proužky z rozstříhaných barevných triček. „To si šij sám" - rychlá odpověď. Já a šití moc dohromady nejde. Koukám tedy kolem a vidím, jak si Nikolka hraje se sešívačkou. „Pujč mi to" říkám. A už to tlučem. Výsledek: nedrží, jak spadané listí na podzim – 3x hrůza. Co s tím? Přilepit? Zkusil jsem tedy tavičku – hurááá funguje. No a jak se říká, tři dny a tři noci usilovné práce a maska hotova. Z šatníku ubylo deset triček a na rukou přibylo pár popálených prstů. Ještě nějaký klobouk by to chtělo. „Umíš papírové růže?" ptal jsem se. „Ne, ale nemůže to být tak těžký" odvětila Markéta. No co vám budu povídat, padla jedna role papíru, než z toho nějaká kytka vykvetla.
Nastal den D. Obléknout do masky. Nesmím zapomenout žádost o obchůzku pro pana starostu a okolkovaný kolek ze švestek, připomínal jsem si. Z domu jsme nakonec vycházely tři – Masopust, Karkulka a královský zbrojnoš. Měl jsem radost, když postupně dorazily i jiné masky. Takhle početnou skupinu jsem nečekal a k tomu ještě hudba. Přijmou nás sousedi? Proběhlo mi hlavou, uvidíme, jdeme. Už tady před obecním úřadem bylo tolika lidí, že jsem věděl, že to průšvih nebude. O co větší překvapení bylo, když nám sousedi otevírali připraveni s občerstvením a úsměvem na tváři. Na Tvrz jsme dorazili okolo 16 hod. řádně posilněni, ale trakař nebyl potřeba. Ještě že nemáme o 10 domků víc, nevím, jestli bychom došli všichni.
Nakonec musím zhodnotit Masopust jako velmi vydařenou akci a poděkovat všem, kteří se na ni podíleli. Účinkujícím, hudbě, řezníku Láďovi a jeho kolektivu za úžasné jídlo, děvčatům za pomoc při obsluze a všem sousedům za vlídné přijetí. Už se těším na příští rok, kdy je Masopust plánován na sobotu 6. února.

Díky všem účastníkům

Pavel Marek

LAMATEX V OUCMANICÍCH

Když přijedete do Oucmanic od Svatého Jiří, upoutá Vás nápis LAMATEX, který upozorňuje na firmu, do níž zajíždějí a vyjíždí nákladní auta s materiálem. Jaký provoz se v budovách bývalého Jeništova statku ukrývá a co představuje název Lamatex, jsem se zeptal vlastníků Anny a Ladislava Krčmářových.
Název Lamatex je odvozen od počátečních písmen našich jmen Ladislav, Anna a Martin. Firmu založila Anna v roce 1998 a za rok se narodil náš druhý syn Daniel. Lamatex je obchodní firma, která se zabývá nákupem a prodejem textilních výrobků. V současné době je hlavní činností dovoz bavlněných, viskozových, polyesterových a směsových přízí. Příze se dováží především z Turecka, Indie, Malajsie, Egypta a Číny. Konkurujeme i velkým mezinárodním dovozcům. V Oucmanicích se příze skladují, přebalují, kontrolují a expedují.
Komu v prodáváte bavlnu? Vždyť v České republice byla většina přádelen a následně textilek zrušena. Buď nepřežily privatizaci anebo vlivem konkurenčního prostředí laciných dovozů zbankrotovaly.
V České republice a okolních státech stále fungují některé tkalcovny a pletárny, které přežily díky své šikovnosti a know-how a ti jsou našimi zákazníky. Příze z Oucmanic putují k výrobcům technických tkanin, prostěradel, ponožek a textilií pro zdravotnické účely.
Nedávno jsme navštívili s oucmanickými seniory choceňskou textilku, přádelnu Filogroup a. s., kterou od roku 1991 řídí Ing. Ladislav Krčmář. Můžeš nám Láďo představit současnou firmu? V čem bylo tajemství úspěchu, že jsi jako jeden z mála dokázal udržet výrobu, lépe řečeno ji ještě rozvinout?

Filogroup jako přádelna bavlny navazuje na více než stopadesátiletou tradici výroby přízí v Chocni. V roce 1990 patřila choceňská přádelna k nejhůře vybaveným přádelnám v Československu. V současné době vyrábí v Chocni 55 pracovníků v nepřetržitém

provozu cca 1 200 tun bavlněných a viskozových přízí ročně. Společně se sesterskou přádelnou Actual Spinning v Nové Pace jsme největšími zpracovateli surové bavlny v České republice. Bavlnu nakupujeme z Turecka, Řecka, Španělska, dále ze zemí bývalého Sovětského svazu, především Tádžikistánu, Uzbekistánu a Kazachstánu, pak ze zemí západní a východní Afriky, a to Čadu, Kamerunu, Beninu, Toga a Zimbabwe. Zpracováváme také extra dlouhé vlákenné bavlny z Egypta, Izraele a USA. Příze prodáváme především v České republice a státech EU. Naším cílem není konkurovat cenou levnějším dovozům, ale nabídnout něco víc. Je pravda, že se mnozí diví, že choceňská přádelna ještě funguje, když mnohem lépe vybavené přádelny u nás i v Evropě jsou již dávno zavřené. Žádné tajemství to není, jen se tvrdohlavě snažíme vyvrátit tvrzení většiny odborníků, že přádelny v Evropě nemají žádnou šanci. Snažil jsem se jít příkladem a pracuji tak, jako by mi továrna patřila. Věnoval jsem a stále mnoho času věnuji shánění zakázek, naslouchání a řešení potřeb zakazníků. Vždy jsem se řídil heslem „Náš zákazník, náš pán".

V Oucmanicích se podařilo pod tátovým vedením udělat komplexní rekonstrukci hospodářských budov, a tak se bude věnovat již jen řízení skladu a fotovoltaické elektrárny? V Chocni je dostatečný prostor pro další rozvoj. Na čem bude záviset?

Rádi bychom ve stávající činnosti v Oucmanicích pokračovali a pokud to bude možné ji i rozšířili, ale konkurence také nespí. Jedna z optimistických variant je rozšíření stávajících prostor, případně i zavedení nějaké malé výroby. Největší zásluhu na vybudování a fungování skladu má náš děda, který zde obětavě a svědomitě pracuje. Hledáme k němu někoho šikovného, kdo by se postupně zaučil. V Chocni plánujeme instalovat další strojní vybavení ke zvýšení výroby hlavně směsových přízí a uvažujeme o opatřeních ke snížení spotřeby elektrické energie.

Dovolte mi, abych Vám poděkoval za Vaše odpovědi a pogratuloval k úspěchům, které jste ve své činnosti dosáhli. I Vaší zásluhou můžeme být v Oucmanicích hrdí na to, jak obec vypadá, že návštěvníky při příjezdu nevítá zchátralá hospodářská usedlost, ale hezké, opravené objekty a že přispíváte k rozvoji života v obci. Mnoho pracovních i osobních úspěchů v dalším životě jménem spoluobčanů přeje

Petr Marek

OUCMANICE PŘED PADESÁTI LETY

„Buďme vždy pro pravdu a nenáviďme přetvářku, která bohužel v současné době je v mnoha a mnoha lidech".

Těmito slovy ukončuje kronikář Jaroslav Müller úvodní část zápisu roku 1965 v naší obecní kronice. Tento rok byl dvacátým výročím ukončení druhé světové války a také rokem napjatého očekávání politických změn v orientaci republiky. Názory i přístupy občanů byly velmi rozdílné a občansky a politicky se někdy angažovali lidé, jejichž chování v minulosti nebylo právě příkladné. Jaroslav Müller, aniž by kohokoliv jmenoval, popsal tuto poválečnou situaci s rutinou profesionálního historika, což je obdivuhodné.

Srovnává například chování občanů české a německé národnosti, kdy český občan nejdřív požaduje pro své děti německou státní příslušnost, aby se zakrátko prohlašoval za kovaného Čecha. Oproti tomu popisuje chování občana národnosti německé, který se snažil v nelehké protektorátní době lidem pomáhat. Přečtěme si úryvek, jak jej Jaroslav Müller zaznamenal.

Oucmanský občan, rodem německé národnosti, dováží takřka za pakatel pod ruku občanům do mlýna. Naproti tomu občan české národnosti, služebně při hospodářské kontrole, baví (rozuměj zabavuje) v Brandýse v obchodě pytel pšenice dovezený od rolníka, o kteréž jméno měl zájem. Obchodník, nechtěje jméno vyzradit a kontroly se zbaviti, usvědčuje jej, včera Váš tchán mlel pro Vás také jeden metrák pšenice (myšleno tím na černo ve mlýně v Brandýse nad Orlicí).

A bylo po kontrole.

Kronikáře určitě nemůžeme podezírat z preference občanů německé národnosti před Čechy. Spíše se tím snaží o objektivní pohled na všechny v době protiněmecké hysterie.

O lidech v obci velmi výstižně vypovídá popis situace po druhé pozemkové reformě, zejména při pokusech o parcelaci velkých statků a vystěhování některých občanů. Byl vytvářen velký tlak na parcelaci tří statků, a sice čp. 11, čp. 20 a čp. 36 (v té době statek Barvínkův, Jeništův a Šantrůčkův). Vždy se vyskytlo několik zájemců, ale ve většině případů se pod tlakem mínění občanů veřejně ani nepřihlásili. Nakonec všechny tyto polnosti skončily v nově založeném družstvu. Stejně tak proběhly i snahy o vystěhování některých občanů, tzv. kulaků. V Oucmanicích se vystěhování týkalo dvou až tří rodin. Za ty se dokonce postavila místní organizace KSČ a Jaroslav Müller k tomu poznamenává: *„Bylo někdy za rušné schůze a ostrého střetnutí v míst-*

ní organizaci KSČ těžko přesvědčiti okresního pracovníka, že toto není důvod k vystěhování". Srovnáme-li to se situací v Jehnědí, Zálší nebo ve Stradouni u Vysokého Mýta, kde byli kulaci dokonce voženi na vozech po náměstí pro výstrahu, tak se v Oucmanicích za naše tehdejší předky nemusíme stydět.
Dále se zápis věnuje již aktuálnímu dění roku 1965. Podrobně je popisováno hospodaření Jednotného zemědělského družstva Budoucnost, kde se sice problémy stále vyskytují, ale je konstatováno mnohé zlepšení. Za něho se považuje například to, že družstevníci dostali mzdu za odpracované jednotky na začátku dalšího měsíce, zatímco po sloučení to bylo za dva měsíce. Byl to první rok, kdy velikost záhumenky byla vázána na jednotlivce, nikoliv na rodinu. Úroda byla také poškozena krupobitím, které postihlo obec 26. června. Některé kroupy byly velké jako holubí vejce. Naštěstí obec zasáhl jen okraj fronty, takže škody byly v porovnání s jinými obcemi poměrně malé. Během roku bylo počasí bez větších extrémů, s výjimkou léta, které bylo bohaté na dešťové přívaly. Také přišla velmi brzo zima, vlivem čehož se nestačila sklidit cukrovka.
V tomto roce byla také opravena kaplička. Opravu financoval státní rozpočet a byly provedeny práce klempířské, pokrývačské a zednické opravy. U té příležitosti byla doplněna dokumentace v kopuli. Do nové báně byly vloženy fotografie prvního zvonku a také po jednom výtisku Rudého Práva a novin JZD Budoucnost.
Kronika uvádí ještě další zajímavosti. 2. března 1965 byl oslaven konec masopustu maškarním průvodem, který dokonce zavítal i do dalších obcí v rámci JZD. Tzv. „Maškarády" byly obnoveny po delší době a byly zakončeny taneční zábavou v pohostinství Jednota u Vincenců. Pokud bychom mimo masopustu slavili i výročí jeho obnovení, mohl letošní obnovený a vydařený masopust slavit nejenom konec masopustu, ale také 50 let od jeho někdejšího obnovení. A jako účastník průvodu mohu říci, že to tak i bylo, protože množství truňku, které se u toho vypilo, by stačilo na oslavy úplně všeho.
Další zajímavost se týká hospody „U Vincenců". Ta byla samozřejmě provozována pod organizací Jednota. V tomto roce to bylo změněno na tzv. polosoukromý provoz. Původním cílem bylo využití důchodců v obecních hospodách a snížení administrativy. Obojí se splnilo. Jedinou povinnost, kterou provozovatel měl, bylo zaplacení daně z příjmu, což činilo cca 800 Kč za rok a jednoduchou evidenci nákladů a tržeb.
Rok 1965 byl také rokem stého výročí postavení pomníku J. A. Komenského v Brandýse nad Orlicí – Klopotech. Kronika se věnuje odhalení nového

pomníku před 100 lety, kdy se prodalo 6 000 vstupenek, a přítomni byli všichni čeští spisovatelé v čele s Františkem Palackým. I 28. a 29. srpna v roce 1965 to byla velká sláva a já si vzpomínám, jak můj starší bratr Vojtěch se na tuto akci vypravil pěšky z obce Voděrady s naším novým fotoaparátem a nadšeně o ní vyprávěl. I tady si však kronikář neodpustil postesknutí nad chováním některých: *„Jen jedno nás v současné době rmoutí, jsme národ, ze kterého vyšel, jak uznává cizina, učitel národů, hlásí se k němu celý svět. A my, právě z našich řad bylo mnoho těch, kteří při manifestačním průvodu 29. srpna 1965 šli neukázněně po chodnících, aniž by se účastnili průvodu. Bohužel i učitelka z mateřské školky a další mladší maturanti, či snad tito znají tak málo náš český dějepis? Vždyť právě tato část národa se přičinila před sto lety o postavení pomníku na staré tradici obecného lidu.*
Závěrečným citátem nás kronika vybízí k zamyšlení. Zdalipak i my dokážeme ocenit ty, kteří se opravdu zasloužili o dobro celé společnosti a nezaměňovat je za pouťové řečníky, kteří ve jménu blaha všeho lidu sledují jen vlastní prospěch?

Jiří Oliva, kronikář

OBECNÍ HOSPODA V NOVÉM

Vážení přátelé, určitě jste již zaznamenali, že v Obecní hospodě došlo ke změně nájemce. Proto bychom se Vám rádi představili. Jsme manželé Padrtkovi a specializujeme se na pořádání narozeninových oslav, firemních večírků, svateb a spousty dalších společenských událostí. Všechny tyto události jsme schopni zařídit od výzdoby prostoru, obsluhy hostů, zajištění nápojů až po občerstvení, ať už klasické kuchyně nebo formou rautů. V plánu pro letošní rok máme také uspořádat dvě větší akce, a to „Výlet pro hosty a jejich rodiny" a druhou, neméně lákavou akci „Silvestr s přáteli a hudbou".
Dále bychom rádi pokračovali s pátečními večeřemi, na které Vás co nejsrdečněji zveme a o kterých Vás budeme informovat na internetových stránkách obce, hasičů a naší informační tabuli.
Hospůdka je pro Vás otevřená denně a to od neděle do čtvrtka od 17.00 do 21.30 hod. a od pátku do soboty od 17.00 do 22.30 hod. Kromě lehkého občerstvení, které se skládá z domácí sekané, tlačenky, klobásy či utopence, Vám

rádi nabízíme 3 druhy piva (Kozel 11°, Radegast 12°, Plzeň 12°), nealkoholické nápoje včetně nealko piva a dalších drobností, které si u nás můžete vybrat.
Také bychom Vás chtěli informovat, že v sobotu 5. 9. 2015 bude sice Obecní hospoda zavřena, ale to neznamená, že bychom na Vás zapomněli a neměli připraven náhradní program. Zveme Vás na „Sudslavské loučení s létem", kde na Vás čeká kromě dobrého občerstvení hlavně bohatý program. Při větším zájmu by bylo možné zařídit odvoz malým autobusem z Oucmanic na Sudslav a zpět.
Na toto vše a mnohé další Vás srdečně zvou manželé Padrtkovi s rodinou
mail: padrtkova.m@email.cz, telefon: 739 038 493.

ČARODĚJNICE V PODÁNÍ OUCMANSKÉ MLÁDEŽE

Jako každý rok, tak i letos se Oucmanská mládež pustila do pořádání a organizování tradičního pálení čarodějnic v Oucmanicích. Příprava na tuto kulturní akci byla v plném proudu již od začátku dubna, kdy se začalo shánět dřevo na stavbu hranice. S tímto nelehkým úkolem nám pomohl pan Marek a za to mu patří velké díky. Spálili jsme též velké množství roští, které lidi navozili na hřiště při úklidu svých zahrad.
Nejvíce práce dá vždy postavit hranici. Letos byla sice menší, ale o to hezčí. Ozvláštněná byla také tím, že jsme neměli pouze jednu čarodějnici, jak bývá zvykem, ale upalovali jsme rovnou dvě, jak je patrno z fotografie.

V samotný den pálení jsme se báli, aby nezačalo pršet a veškerá naše práce nepřišla vniveč. Počasí nám ale nakonec přálo, takže i návštěvnost byla hojná. Jídlo se snědlo, pití se vypilo, zábava i oheň vydržely do časných ranních hodin. Troufáme si tedy říci, že akce to byla vydařená.
Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kdo se na této akci podíleli a již nyní se těšíme na příští rok. Kdo z majitelů lesa bude moci oželet nějaký strom potřebný na postavení hranice, ozvěte se.

Lucka Martincová a Honza Džbánek

OBLÍBENÝ ROUNDUP NA ČERNÉ LISTINĚ

Letos v březnu svět poněkud vyburcovalo prohlášení Mezinárodní agentury pro výzkum rakoviny (IARC) o tom, že nově zařadila herbicid glyfosát do kategorie 2A – tj. pravděpodobný karcinogen pro člověka. Glyfosát je hlavní účinnou složkou u nás velmi oblíbeného herbicidu Roundup. Na polích v Česku jde o nejčastěji používaný pesticid se spotřebou téměř 1 mil. kg ročně. Na polích se aplikuje nejen kvůli likvidaci plevelů, ale i na takzvanou desikaci. Desikaci lze zjednodušeně popsat jako proces, kdy se plodiny v době dozrávání postříkají látkou, která vysuší natě a plody. Tím se zabrání jejich plesnivění, plodiny se i lépe sklízí a porost také uměle dozraje ve stejnou dobu. Desikace glyfosátem se provádí zejména u řepky a u obilnin.

Kromě rizika rakoviny je glyfosát poslední dobou podezříván (nebylo zatím prokázáno) i z celé škály dalších zdravotních rizik, od vývojových vad, či zánětů střev až po autismus. V Čechách se o těchto rizicích příliš nemluví. V jiných zemích se však o této otázce jedná, například některé švýcarské obchodní řetězce v současnosti stahují výrobky obsahující glyfosát ze svého sortimentu, Holandsko dokonce připravuje úplný zákaz používání Roundupu pro osobní použití. Neziskové organizace provedly nedávno v řadě států Evropy včetně ČR průzkum, při kterém ve vzorcích krve našli glyfosát u 50 % testovaných osob (v ČR u šesti lidí z deseti). Jaký by asi byl výskyt této látky v krvi občanů Oucmanic, které jsou běžně zcela obklopeny řepkou nebo obilninami...?

Nechci však šířit žádnou paniku. Zvážení, zda je důvod k zavrhnutí jeho používání, nechám na vás. Chcete-li nějaké srovnání, tak v této kategorii 2A (pravděpodobný karcinogen pro člověka) se podle IARC nachází přes 70 látek a faktorů, mezi nimi najdete například i emise ze smažení či horký čaj maté. V nejvíce nebezpečné kategorii 1 (prokázaný karcinogen pro člověka) jsou mimo jiné běžná rozpouštědla formaldehyd a benzen, alkoholické nápoje, kouření nebo vnitřní emise z domácího spalování uhlí. Zjednodušeně řečeno, pokud kouříte, topíte uhlím, často natíráte nebo máte doma hodně výrobků z dřevotřísky lepené formaldehydem, tak proti tomu je stříkání zahrádky Roundupem už jen zcela nepatrný příspěvek k riziku rakoviny. Schopnost lidského organismu detoxikovat toxické látky a opravovat různá poškození DNA je naštěstí obrovská. Ale pozor, ne nevyčerpatelná! Může se stát, že se takový postřik stane onou pověstnou poslední kapkou, při které pohár pře-

teče. Pokud už se z nějakého důvodu bez postřiku neobejdete, dbejte alespoň na to, abyste přípravek nevdechli, používejte ochranné rukavice, neaplikujte prostředek nikde tam, kde si hrají malé děti či pokud jste těhotné, protože nenarozené a malé děti jsou na tento přípravek obzvlášť citlivé. Rovněž není rozumné aplikovat takovýto pesticid v těsné blízkosti rostlin, jejichž plody nebo listy chcete v blízké době konzumovat. Výrobce udává, že poločas rozkladu glyfosátu v půdě je průměrně 32 dní (2 až 175 dní, v závislosti na podmínkách). Je dobré vědět, že poločas rozkladu neznamená, že se za tu dobu látka úplně rozloží, nýbrž že se za tu dobu rozloží polovina daného množství. Tj. za měsíc bude polovina glyfosátu stále ještě v půdě, kam jste jej nastříkali, za 2 měsíce tam bude pořád ještě zbývat čtvrtina, za 3 měsíce osmina atd. Je také třeba si uvědomit, že se z půdy za tu dobu může kamkoliv splavit dešťovou vodou.

Pokud bych měla vyjádřit osobní názor, tak jakýkoliv plošný zákaz aplikace glyfosátu v běžném zemědělství by byl v současnosti pravděpodobně nesmysl. Systém konvenčního zemědělství dnes bohužel bez aplikace tun chemie už nedokáže vypěstovat nic a glyfosát by tak byl pravděpodobně ihned nahrazen něčím mnohem horším. Nicméně na svých zahradách máme podstatně více možností. Je jasné, že manuální likvidace plevelů je námaha, kterou tímto člověk snadno ušetří. Ale žijeme v době, kdy můžeme všude dojet autem místo pěšky, prádlo vypere pračka, trávník poseká sekačka, těsto uhněte či mrkev nastrouhá kuchyňský robot atd., a lidem fyzický pohyb začíná chybět, což se projevuje řadou dalších chorob. Beru to tedy tak, že když místo stříkání jedů plevel prostě posekám, vytrhnu nebo vyrýpnu rýčem, bude to pro mé zdraví hned dvojnásob přínosné, budu se hýbat na čerstvém vzduchu a ještě se vyhnu možnému přílivu pravděpodobně rakovinotvorného jedu do organismu.

Při pohledu na jakoukoliv zahradní plochu umrtvenou herbicidem ve mně navíc hlodá vědomí, že holá půda, je něco nepřirozeného, odporujícího vší logice a ochranným mechanismům přírody. Mimochodem z těchto zákonitostí plyne i to, že holá půda přitahuje „plevele" mnohem víc než místo, které už je čímkoliv zarostlé. Takže paradoxně pak plevel k sobě lákáme. Tedy další možností, jak se vyhnout aplikaci Roundupu je, že danou plochu raději necháme zarůst něčím, co nám nevadí nebo ji alespoň zamulčujeme.

A závěrem drobné filozofické zamyšlení. Myslím, že lidstvo se před necelým stoletím nevydalo šťastným směrem, když se téměř cokoliv, co původně vyžadovalo časově nebo manuálně náročné úkony snaží zjednodušit aplikací

chemikálií. Nechceme-li plevel, nastříkáme na pole jed, chceme-li aby se potraviny dlouhým převozem nekazily, přidáme jed, chceme-li aby nátěry rychleji schnuly, přimícháme trošku jedů, chceme-li rychle vyléčit běžnou nemoc, neboť na klid na lůžku nemáme čas, spolkneme jed. Samozřejmě, že dnes už je vše používáno jen v předem otestovaných bezpečných koncentracích (alespoň v Evropě). Co tyto látky ale udělají při dlouhodobém používání a navíc v kombinaci s celou plejádou jedů používaných téměř v jakémkoliv odvětví lidské činnosti, to už nikdo otestovat nemůže. A je téměř jisté, že účinky se v mnoha případech sečtou. A děje se to nejen u lidí ale i u ostatních živých organismů. Děsivé je, že se nad mírou používání pesticidů lidé už ani nepozastaví a berou je jako naprostou samozřejmost. Nezbývá než v osobním životě alespoň hledat a využívat jiné možnosti, kdykoliv je to možné se jedům vyhnout, a doufat, že lidstvo včas zmoudří, probudí se z opojení úžasnou „chemií" a začne investovat do vývoje zcela jiných systémů ochrany rostlin, produktů a zdraví, neboť současná situace je jednoznačně neudržitelná.

Michaela Míkovcová, Mgr., Ph.D.
v oboru ekotoxikologie a chemie životního prostředí

ZÁVĚREČNÝ SEMINÁŘ UNIVERSITY TŘETÍHO VĚKU V DOBRUŠCE

V historickém městečku Dobruška se 2. června 2015 setkalo 300 studentů z 15 konzultačních středisek severovýchodních Čech, aby převzali certifikáty za úspěšné ukončení studijního roku 2014 - 2015. Pogratulovat nám přijela paní inženýrka Nehodová, manažerka tohoto vzdělávání ze Zemědělské univerzity v Praze a pan starosta města Dobruška. Ale co potěšilo nejen oucmanické studenty, byl projev našeho vedoucího, nově zvaného tutor, Petra Marka, který svým vystoupením pobavil celý sál a dále vyhodnocení nejlepšího eseje (umělecky zpracované úvahy) studentky našeho střediska Květuše Kubasové.

Studenti U3V v Dobrušce

Všichni v sále si esej mohli poslechnout, a tak si ho i vy přečtěte v další části příspěvku.
Po slavnostním zakončení naše malá skupinka navštívila rodný domek F. V. Heka, slavného buditele a dobrušského kupce, známého především z Jiráskova románu F. L. Věk. Dále jsme se zastavili ve starém dřevěném kostelíku ze 16. století ve Slavoňově a celý krásný den jsme zakončili prohlídkou kouzelné obrovské Grulichovy skalky v Sedloňově u Nového Města nad Metují. Majitelka paní Grulichová nám s nesmírným životním elánem vyprávěla o historii celého přírodního útvaru a o původu jednotlivých rostlin. Určitě je to místo pro zajímavý výlet za krásou a poznáním.
Ukončili jsme tak již pátý semestr vzdělávání a všichni se těší na podzimní pokračování, neboť po šestém semináři nás čeká slavnostní promoce v aule pražské univerzity.

Hana Harapátová, studentka U3V v Oucmanicích

Co pro mne znamenalo semestrální téma „Dějiny oděvní kultury".

Musím předeslat, že téma jsem si nevybrala dobrovolně, ale bylo to rozhodnutí celé naší skupiny, a tak jsem jen s hrůzou očekávala, jak se budu s touto tématikou potýkat. Již při první přednášce mi bylo jasné, že než se přeneseme od pravěkého lovce až po renesanci, nebude to jen o odívání, ale budeme zasvěceni do souvislostí historie a kultury národů, která bezesporu odívání ovlivňovala.
Tady jsem si uvědomila, jak náročnost oděvů gradovala až do extrémů. Nechtěla bych být majitelkou náročné róby v renesanci. Když si představím, kolik kil musely na svém těle nést dámy navíc. Kolik času musely strávit nad náročnou garderobou švadleny? Něco o tom vím, neboť jsem hodně šila. Jednak z důvodu úspory, ale i originality. Teď si vlastně uvědomuji, že kreativita mi pomáhala uspokojit mou touhu stát se v patnácti letech módní návrhářkou.
Dámy s tak náročnou garderobou asi nemusely nic dělat, a tak se mohly věnovat jen vylepšování svého zevnějšku. Dnešní ženy musí přizpůsobit módu praktičnosti a potřebám denního života. A protože se dnešní doba zrychluje, móda se zase zkracuje. Ženy odhalují své ladné křivky, muži se snaží přiblížit antickým ideálům a posilují ve fitness centrech. Kdo ví, co o téhle době jednou historici napíší, ale doufám, že se nevrátíme k pravěku.
A tak jsem si, alespoň ve věku seniorském, „virtuálně zabrousila" do historie módy.

Květuše Kubasová, studentka University třetího věku

CESTA NA NEJVYŠŠÍ KOPEC ORLICKO-ÚSTECKA

Víte, jaký je nejvyšší kopec v našem okrese? A už jste na něm byli? Nejen, že je nejvyšší, ale dokáže Vás taky přenést na velkou vzdálenost, tisíce kilometrů na sever, až do skandinávské přírody typu „severské tundry", kde již stromy nemají sílu růst a zemi pokrývají pouze koberce brusnic, trávy a kamení. Dokáže Vás stejně tak vzdálit od denních starostí a problémů pozemské tíže. Vezme Vás do nebe a prozáří božským nadhledem. Co to je za vršek, kde nevede žádná silnice, nečeká žádná hospoda, nestraší žádný vysílač, nečouhá žádná anténa, kde vlastně nic není a to nahaté nic je hrozně krásné? Zázrak? Už víte? Ano, Králický Sněžník, našimi sousedy zvaný Sněžnik Klodski. Hodinu autem, tři hodiny pěšky a jste tam.

Není to ledajaká hora, je to masiv, má svoji historii, své oběti, tajemství, vlídnou i drsnou tvář, na čistou přírodu bohat.

Pojďte s námi. Že nemáte čas na celodenní výlet a velké přípravy? Stačí půlden. Před polednem sedáme do auta a vyrážíme směr Libchavy, Žamberk, Pastviny, Mladkov, Králíky. Je to nejkratší a nejrychlejší cesta. Ani ne 60 km. V Libchavách si v chatě Habřinka dáváme za slušnou cenu vydatný oběd. Cestou dál nám zatím odlehne, to se hodí, protože s plným břichem se špatně šlape.

V Králíkách u benzinky odbočujeme směrem na Hanušovice a hned v další vesnici za kopcem vyhlížíme, až se u cesty zjeví starý kostelík Ladovského střihu a u něj odbočujeme doleva na Dolní Moravu. Nyní pojedeme údolní cestou co nejhlouběji, až na poslední záchytné parkoviště. Je zdarma.

Dále je to jednoduché. Až na vrchol nás po žluté značce bude provázet naučná stezka. Parkoviště opouštíme kolem půl druhé odpolední se zásobou jídla, pití, pláštěnkou a teplým oblečením. Cestujeme přece na sever. Již na prv-

ním mostku nás říčka Morava okouzlí svojí vodou, čistou a stále čerstvou. Fenomén vody, obyčejné, a přitom život darující, voňavé, odevšad přitékající, skákající, bublající, řinoucí se a kdykoli pitné je zde v údolí říčky Moravy zvláště silný. Citlivě jej vnímáme. Stejně tak později nemůžeme přehlédnout mohutné až 40 m vysoké smrky, které vyrůstají v meandrech říčky a dobře si pamatují ještě císaře pána. Kdo rád objímá stromy, tady neodolá. Údolím nás takto čeká vůkol říčky procházka přes 4 km velice mírným stoupáním. Nejdříve míjíme odbočku k Mléčnému prameni, což je vápencový krasový jev ponorného potoka, který najednou v plné síle vyvěrá ze země. Další krasovou zvláštností, u které se zastavujeme na konci údolní procházky, jsou tzv. „Tvarožné díry", malé jeskyně na úrovni řečiště, kterými protéká voda a kde nocují netopýři. Ve vstupu do jejich ložnic nám však brání zamčená plechová branka opatřená průlety.

To už jsme na rozcestí „Pod Vilemínkou" a začínáme stoupat. A potit se. Stezka míří úbočím přímo do lavinového pole pod pupek Sněžníka, do tzv. Strže, ve které roste pouze nízká vegetace, a jejímž prudkým srázem je vidět až nahoru k prameni Moravy vzdálenému odsud jen asi 600 m (ovšem s převýšením 220 m). V zimě si touto strží alpinisti cestu zkracují a adrenalin zvyšují. My však pokračujeme po žluté značce jako řádní turisté a po 10 minutách se nám otevírá u Sněžné chaty (což je malý srub pro lesní dělníky) báječný výhled zpět. Vidíme celou šířku a hloubku horského údolí řeky Moravy, oba okolní hřebeny a záhyby jejich bočních svahů a to z výškové úrovně, ze které jsou podle estétů okolní hory nejkrásnější. Kocháme se. Velká odměna. Zde je příhodné místo pro malé občerstvení z vlastních zásob. Doplněni energií pokračujeme lesem po vrstevnici až na hřeben. Malá chata horské služby se jménem Franciska kousek pod hřebenem je jako vždy zamčená, ale před případným deštěm i bouřkou bychom se v dřevníku mohli schovat.

Na hřebeni jsme již na hranici našeho okresu i kraje, též i republiky a posléze i na hranici lesa. Stále se zastavujeme a ohlížíme, neboť se nemůžeme nasytit dalekým rozhledem. Je to drsné místo k životu. Z bývalé turistické chaty na české straně hory kousek od pramene Moravy zůstaly jen základy a kamenný slon na piedestalu. Proč chata surové počasí nevydržela a musela být strže-na? Holt asi ten sever. Stejný osud potkal i kamennou rozhlednu na vrcholu, která se taky dožila jen průměrné délky lidského života, začala se nebezpečně rozpadat a nakonec musela být pyrotechniky proměněna v hromadu kamení. Jakoby se hora civilizaci bránila. Že by duch hory? Stejně tak nás těší, že zde volný prostor nekolonizuje kleč, která byla například zavlečena na hlavní

Kralický sněžník

hřeben Hrubého Jeseníku a v současnosti se tam řízeně likviduje. V tomto je Sněžník vyjímečný.

Teď již stojíme u pramene řeky Moravy, labužíme nad novorozenou vodou a jen žasneme, jak je převtělování vody fantastické. Genius loci, duch místa, je již tady velmi silný. Pramen se nachází přesně na horní hranici strmého lavinového svahu a kdo chce ochutnat z pocitů svobodného ptáka plachtícího nad údolím, má zde jedinečnou šanci. K našemu cíli v nadmořské výšce 1424 m zbývá pár kroků a jsme vzrušeni nedočkavostí. Za poslední vráskou svahu je konečně prostřeno vrcholem - hromada kamení, pomníček oběti, trojmezní sloup, nějaká lavička a to hlavní, obrovský otevřený prostor na všechny světové strany. Ten nás dostal, přímo uhranul. Na ceduli čteme, že nejsme první. Stalo se to taky princezně Marušce, která tady po vlastních spanilých nožkách již r. 1840 vystoupala. Marianna Vilemína Oranžská, holandská a pruská princezna, osvícená ženská, dočtete se... A děje se to stále všem vnímavým hostům, kteří tady přijdou a chvíli tiše pobydou. Pocítí přítomnost genia - ducha, který zde skoro nerušeně po věky stále sálá do prostoru. Výstižně toto místo v minulosti nazvali obyvatelé Sudet: Hergot winkel - božský kout, kout pána boha.

Bude pět hodin a ke zpáteční cestě (asi 9 km, něco přes dvě hodiny pilné chůze) volíme stejnou trasu údolím, která je kratší a lehčí než hřebenovka přes Malý Sněžník a Klepáč. Sestupujeme a přemýšlíme, komu vlastně ta hraniční hora patří. Poláci tvrdí, že je jejich, Češi a zvláště my východočeši máme pochopitelně horu za naši, ale já teď vím, že je moje. To proto, že se mnou navázala osobní kontakt. Chtěli byste taky podlehnout jejímu kouzlu? Vydejte se na toto vyjímečné netuctové setkání, a Vašim průvodcem budiž pocit: „Jen pro zvané. Jaká čest!“ Večer doma ležím utahaný v posteli a v hlavě mi běží film. Kde že jsem to byl? Ve snové krajině daleko na severu, kde bydlí víly a elfové... Usínám s přáním znovu se tam vrátit.

Otto Robenek

Žádost o zrušení limitů maximálního počtu obyvatel
Podle exkluzivního bleskového průzkumu Evropské agentury je nejlepším místem pro život ve střední Evropě obec Oucmanice. Žádost o domicil v této lukrativní obci si podali desetitisíce zájemců. Většina z nich stanuje hned za hranicí katastru obce. V napětí čekají na klíčové rozhodnutí zastupitelstva o prolomení maximálního počtu obyvatel, který byl v roce 2015 stanoven na 250. Zrušení limitu nařídilo obci tento rok již potřetí Ministerstvo vnitra. Zastupitelé se brání diktátu ústředních orgánů, ale dobrovolně by snad mohli přijmout určité množství žadatelů, ovšem chtějí si ponechat právo veta.

Mobilní nemocnice v Oucmanicích
Již poosmé zavítá tuto středu do Oucmanic mobilní nemocnice. Pilotní projekt Pardubického kraje přináší do malých obcí moderní techniku a špičkové lékaře. Místní pacienti si nemohou lékařskou péči vynachválit.
„Je to naprosto úžasné. Chodím každou středu. No jasně, není to velká nemocnice a ne vždycky jsou tu všechna oddělení. Je to trochu loterie. Minulý týden jsem si šel pro zubní protézu a místo toho mi vzali slepé střevo."

Usnesení zastupitelstva
Zastupitelé na své schůzi ukončili zkušební bezplatnou verzi projektu senior-aerotaxi a rozhodli se přejít na ostrou verzi na dobu neurčitou. Senioři si taxi velmi pochvalují. Rázem se prý pro ně otevřel doslova celý svět. Cena jednoho kilometru je stanovena na 500 Kč. Lidé zaplatí pohonné hmoty a obec pilota a obsluhu věže.

Redakce OZ

Cyrilometodějský

DEN ŘEMESEL

Kalendář akcí 2. pololetí 2015

Červenec 2. 7. 2015	**Beseda 600 let upálení J. Husa**	Obec
Červenec 5. 7. 2015	**Cyrilometodějský den řemesel**	Obec + spolky
Srpen 29. 8. 2015	**Živé Člověče nezlob se**	SDH
Září 12. 9. 2015	**Rybářské závody**	SDH
Září 18. 9. 2015	**Veřejné zasedání zastupitelstva**	Obec
Září 26. 9. 2015	**Svatováclavský výlet**	Obec + Senior. klub
Říjen 25.10. 2015	**Posvícení - divadlo**	Seniorský klub
Listopad 29. 11. 2015	**Zdobení vánočního stromečku**	SDH
Listopad 29. 11. 2015	**Cestopisná přednáška**	Seniorský klub
Prosinec 5. 12. 2015	**Mikuláš**	Mládež
Prosinec 13. 12. 2015	**Vánoční koncert**	Seniorský klub
Prosinec 20. 12. 2015	**Betlémské světlo + koncert**	SPK + DK
Prosinec 27. 12. 2015	**Turnaj v ping pongu - muži**	SDH
Prosinec 28. 12. 2015	**Turnaj v ping pongu - mládež**	SDH
Prosinec 29. 12. 2015	**Veřejné zasedání zastupitelstva**	Obec
Leden 1. 1. 2016	**Novoroční procházka**	Obec + spolky

Čas a místo konání bude upřesněno na webových stránkách obce a prostřednictvím obecního rozhlasu. Změna programu vyhrazena.

Vydává: Obec Oucmanice.
Redakční rada: Výbor pro kulturu, sport a sociální záležitosti.
Telefon: +420 465 544 339, e-mail: obec.oucmanice@tiscali.cz.
Vydáno: červenec 2015, náklad 120 ks.
Obálku navrhl: Č. Karpíšek
Tisk: G tisk Vysoké Mýto